

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA DEL DECRET DEL CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA, PEL QUAL S'ESTABLEIX LA RESERVA MARINA DE LA COSTA NORD-EST D'EIVISSA - TAGOMAGO I S'HI REGULEN LES ACTIVITATS D'EXTRACCIÓ DE FLORA O FAUNA MARINA I LES ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES.

Tal i com disposa l'article 42.2 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, en la tramitació de les disposicions administratives, s'ha d'ajuntar a l'avantprojecte una memòria amb el contingut que estableix el mateix article.

Així, en la memòria s'han de justificar l'oportunitat de la regulació i l'adequació de les mesures proposades als fins perseguits. Per tot això, en execució de les previsions procedimentals que estableix l'esmentat article, es redacta la present memòria.

I.- JUSTIFICACIÓ DE L'OPORTUNITAT I LA FINALITAT DE LA REGULACIÓ

Les reserves marines són àrees marines on es limita l'explotació dels recursos marins vius per incrementar la repoblació d'alevins i fomentar la proliferació de les espècies marines objecte d'explotació o protegir els ecosistemes marins amb característiques ecològiques diferenciades i, d'acord amb l'article 8.3 de la Llei 6/2013, de 7 de novembre, de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura a les Illes Balears, al seu interior pot ser objecte de regulació qualsevol activitat que pugui afectar els recursos marins vius i necessàriament ho han de ser totes les activitats d'extracció de flora o fauna marines i les activitats subaquàtiques.

A les Illes Balears, les reserves marines han demostrat ser un instrument eficaç de conservació dels recursos pesquers i d'ajuda a la pesca professional d'arts menors: a les reserves hi ha més peixos, són més grossos, abunden espècies que fora de les reserves escassegen i les captures són més importants en quantitat i qualitat. Per altra banda, les reserves marines s'han consolidat com un important referent per a l'activitat econòmica del busseig turístic, amb més de 25.000 immersions anuals. Per això, actualment les illes Balears compten amb una xarxa de 8 reserves marines amb una superfície total de 59.000 ha que ha demostrat ser una important eina de gestió pesquera del Govern de les Illes Balears per recuperar les poblacions de peixos comercials i per conservar els hàbitats naturals marins.

Mitjançant el Decret 41/2015, de 22 de maig, pel qual es regulen les activitats d'extracció de flora o fauna marina i les activitats subaquàtiques a les reserves marines de les aigües interiors del litoral de les Illes Balears, es fixen uns principis

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

comuns en matèria de reserves marines a l'àmbit de les Illes Balears i s'estableixen els requisits mínims que ha de complir qualsevol àrea marina que es declari reserva.

L'àrea marina de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago presenta un considerable valor ecològic i pesquer, atès que, tal com posa de manifest l'estudi científic presentat pel Consell Insular d'Eivissa (Box *et al.*, 2017), té una importància capital per a la flota d'arts menors d'Eivissa i inclou una sèrie de "punts calents" de biodiversitat marina on coincideixen l'activitat pesquera professional, la recreativa i altres activitats econòmiques, en particular el busseig turístic. La zona proposada com a reserva marina té gran diversitat de comunitats marines com són praderies de *Posidonia oceanica*, comunitats de *Cymodocea nodosa*, comunitats d'algues fotòfiles i comunitats d'algues esciòfiles i hemiesciòfiles, ambdues lligades a fons rocosos, comunitats d'arenes fines, arenes gruixades i mitjanes en les quals podem trobar fons de rodòlits o coral-lígens, etc. A més, la batimetria de la zona mostra diversos esculls submarins que emergeixen, com són les lloses de Santa Eulària i des Figuerat, i altres que no, com els esculls de Cala Mestella o Cala Jonc.

L'estudi científic ha posat de manifest que a l'àrea marina de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago, les captures de pesques experimentals són significativament més baixes que les de la Reserva Marina dels Freus d'Eivissa i Formentera, tot i ser les localitats mostrejades de característiques ambientals similars. Així mateix, els censos de peixos realitzats en el marc d'aquest estudi han posat de manifest que la zona presenta un elevat potencial per allotjar grans predadors i, en concret, la zona de Tagomago sembla ser un lloc de gran importància per a la cirviola (*Seriola dumerili*) espècie de gran interès pesquer. No obstant, les dades recollides posen de manifest que hi manquen, o presenten baixes abundàncies i mides, els grans predadors com l'anfós comú (*Epinephelus marginatus*), el déntol (*Dentex dentex*) o fins i tot el cap-roig (*Scorpaena scrofa*), tot i comptar amb un entorn idoni per a la seva biologia. Es proposa, a més, establir una zona de reserva integral, sense cap tipus de pesca, en un àrea de 250 Ha a l'entorn de la llosa del Figuerat. Aquesta zona és un "punt calent" de biodiversitat favorable a la concentració d'espècies depredadores, com el déntol, la cirviola o les diferents espècies d'anfós, entre d'altres, les poblacions de les quals experimentaran un gran desenvolupament en absència de pesca.

Així mateix, la zona inclou part o la totalitat dels següents espais inclosos dins la Xarxa Natura 2000: Nord de Sant Joan (LIC ES5310112), Tagomago (LIC i ZEPA ES0000082), Àrea Marina de Tagomago (LIC ES5310107), Illots de Santa Eulària, Redona i es Canar (LIC i ZEPA ES0000242) i Espai marí del Llevant d'Eivissa (ZEPA ES0000517). Aquests espais s'han declarat en el marc de les directives: Directiva 2009/147/CE, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus

silvestres i la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

Per tot l'anterior, la Comissió de Medi Ambient del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 10 de maig de 2017, aprovà instar el Govern de les Illes Balears perquè iniciés els tràmits per crear una reserva marina d'interès pesquer a l'illot de Tagomago i zones adjacents. Aquesta sol·licitud reforçava una d'anterior, del 3 de novembre de 2015, en el mateix sentit, de la Confraria de Pescadors d'Eivissa. Una part important de la zona proposada està ubicada en aigües interiors de les Illes Balears, on la competència per establir reserves marines és del Govern de les Illes Balears.

Així mateix, i finalment, s'ha de destacar que la elaboració d'un Decret pel qual s'estableix la Reserva Marina de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago i s'hi regulen les activitats d'extracció de flora o fauna marina es va tractar en la 32ª reunió del Consell Pesquer de les Illes Balears, celebrada el 3 de novembre de 2017.

Pel que fa a l'àmbit competencial, l'article 30.22 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears atorga a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència exclusiva en matèria de pesca i activitats recreatives en aigües interiors. En l'ús d'aquestes atribucions, es va aprovar la Llei 6/2013, que en l'article 8 regula la figura de les reserves marines. En concret, l'article 8.1 indica que les reserves marines només poden ser creades, modificades o revocades per l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Atès que l'àmbit territorial de la futura reserva marina de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago és contigua a les aigües exteriors, alhora de l'apartat 2 de l'article 8 esmentat la competència autonòmica és clara, tant per crear o definir el límits de la reserva, com per gestionar-la, atès que delimita amb aigües exteriors.

D'acord amb l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, queden suficientment justificats els principis de bona regulació següents: de necessitat i eficàcia, perquè aquesta norma és l'instrument més adequat per garantir la conservació dels recursos pesquers a la zona; de proporcionalitat, atès que la creació de la reserva s'ha d'entendre com un desplegament reglamentari de primer grau de l'article 8.1 de la Llei 6/2013, de 7 de novembre, de pesca marítima, marisqueig i aquicultura a les Illes Balears que estableix que "les reserves marines només poden ser creades, modificades o revocades per l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears"; de seguretat jurídica, atès que es tracta d'una norma s'insereix amb caràcter estable al marc normatiu autonòmic; de transparència, en relació amb el qual s'ha de destacar la participació ciutadana abans i durant el procés d'elaboració de la norma, i, finalment, d'eficiència, atès

que la iniciativa normativa no implica càrregues administratives innecessàries o accessòries.

El Decret 9/2017, de 7 d'abril, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual es modifica el Decret 24/2015, de 7 d'agost, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears disposa en l'article 2.8 que la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca exerceix, entre d'altres, la competència en matèria de recursos marins i pesca marítima en aigües interiors.

El dia 14 de març de 2018 el cap del Servei de Recursos Marins va emetre un informe favorable sobre la tramitació d'elaboració d'un Decret pel qual s'estableix la Reserva Marina de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago i s'hi regulen les activitats d'extracció de flora o fauna marina i les activitats subaquàtiques.

II.- ADEQUACIÓ DE LES MESURES PROPOSADES ALS FINS PERSEGUITS

De forma detallada, l'adequació de les mesures proposades als fins perseguits es desenvolupa per apartats.

a. Sobre la idoneïtat de l'àrea i l'estat dels recursos marins.

L'àrea marina de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago és idònia per establir-ne una reserva marina tant per l'alta diversitat d'hàbitats i comunitats com pel bon estat de conservació d'aquests i per la previsible ràpida recuperació de les poblacions de peixos comercials.

Pel que fa als hàbitats, l'únic estudi que coneixem sobre l'entorn marí de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago (Box *et al.*, 2017) demostra que la zona proposada com a reserva marina té gran diversitat de comunitats marines com són praderies de *Posidonia oceanica*, comunitats de *Cymodocea nodosa*, comunitats d'algues fotòfiles i comunitats d'algues esciòfiles i hemiesciòfiles, ambdues lligades a fons rocosos, comunitats d'arenas fines, arenas gruixades i mitjanes en les quals podem trobar fons de rodòlits o coral·lígens, etc. De fet, el *Plan De Gestión de la Red Natura 2000 "Illots del Llevant d'Eivissa"* (2017) estima que l'àrea coberta per praderies de posidònia és de 759,54 Ha. Així mateix, la costa és molt retallada, amb diversos esculls submarins que emergeixen, com les lloses de Santa Eulària i des Figueras, i d'altres que no, com els esculls de Cala Mestella, Cala Jonc o ses Formigues. La part de llevant de la zona proposada com Reserva Marina és més homogènia, amb predomini dels fons arenosos i de praderies de posidònia, però a partir de l'illa de Tagomago fins a ses Formigues apareixen perfils batimètrics irregulars amb nombroses petites pujades i zones rocoses, essent particularment notable a la zona compresa entre cala Jonc i ses Formigues.

Gràcies al treball de Coll *et al.* (2013) és possible estimar la capacitat de càrrega (K) o biomassa de vulnerables que potencialment hi pot haver en qualsevol indret de fons rocós de la Mediterrània Occidental. Amb totes las precaucions que s'han de prendre en comparar llocs amb característiques d'hàbitat que poden ser molt diferents, de l'estudi del Consell d'Eivissa (Box *et al.*, 2017) es desprèn que diverses localitats de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago, per la seva complexitat orogràfica, orientació i pendís, tenen un elevat potencial per albergar poblaments de peixos amb alta diversitat i biomassa i que la protecció d'aquesta àrea permetria iniciar un procés de recuperació de la riquesa específica, talla mitjana i biomassa de moltes espècies vulnerables a al pesca.

Així mateix, s'ha de comentar, pel que fa a les reserves integrals de Balears, que els "valors de referència" quant a capacitat de càrrega es prengueren als 5-6 anys de protecció (reserves marines de Freus, Badia de Palma i Nord de Menorca), quan semblava que els resultats havien assolit una situació estable o asimptòtica. No obstant, actualment aquests valors s'estan revisant perquè s'han registrat episodis d'increment poblacional per algunes espècies que indueixen a pensar en una subestima d'aquelles referències (Morey, *et al.*, 2016). Això implica que la capacitat de càrrega potencial d'algunes localitats (llosa del Figuerat, illa de Tagomago, illa de Santa Eulària), de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago pot ser molt més gran que l'estimat inicialment.

b. Sobre les dimensions de la reserva i els efectes sobre el sector pesquer i el de busseig.

L'àrea declarada com a reserva marina serà d'aproximadament 3.756 Ha, semblant a la proposta del Consell Insular d'Eivissa, però no totalment coincident. Això és perquè al Reial Decret 2510/1977, de 5 d'agost, d'aigües jurisdiccionals, els punts anomenats "Punta Jonch" i "Isla de Tagomago" no estan, respectivament, sobre la punta des Jonc i el far de l'illa de Tagomago sinó desplaçats uns centenars de metres en direcció sud-sudoest (veure Fig. 1). Per això, la reserva no comença per nord just a la punta des Jonc sinó una mica més al sud (punt G), l'escull septentrional de la punta Grossa queda fora de la reserva, igual que un bocí de l'illa de Tagomago (punt F), creuades transversalment per la línia de base recta; així mateix, el vèrtex més a l'est de la reserva marina no cau sobre l'extrem sud-est de l'illa de Tagomago (punt E), sinó directament dins la mar (punt D).

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

Figura 1: Mapa de la Reserva Marina de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago. Font: DGPM

Pel que respecta al sector pesquer, la zona l'exploten 15-17 embarcacions professionals d'arts menors d'Eivissa (Box *et al.*, 2017) i nombroses embarcacions recreatives d'Eivissa, i també s'hi du a terme busseig recreatiu. El Decret 41/2015, de 22 de maig, pel qual es regulen les activitats d'extracció de flora o fauna marina i les activitats subaquàtiques a les reserves marines de les aigües interiors del litoral de les Illes Balears, fixa uns principis comuns i uns requisits mínims en matèria de reserves marines a l'àmbit de les Illes Balears, i la regulació establerta en la Reserva Marina de la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago aconsegueix fidelment aquests principis.

Pel que fa a l'activitat pesquera professional a la zona, és exercida de forma preferent per 11-12 embarcacions d'arts menors adscrites a la Confraria de Pescadors d'Eivissa, amb base al port de Santa Eulària o a diferents punts del litoral com la cala de Sant Vicent o Portinatx. La principal modalitat de pesca d'aquestes embarcacions és el tremall (amb tres variants: sípia, peix i llagosta), tot i que durant certes èpoques poden pescar amb palangró, potera, morunes i, les autoritzades, amb arts de tirada. Així mateix, i amb menor freqüència, hi feinegen a la zona entre 4 i 5 embarcacions amb base al port d'Eivissa, les quals pesquen principalment amb palangró. S'ha de tenir en compte que la flota pesquera professional que opera a l'illa d'Eivissa està molt envellida i són poques les embarcacions que poden fer grans desplaçaments.

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

Com ja ha passat a altres reserves (Brotons, 2013; López-Ornat *et al.*, 2014a i 2014b) és previsible que la creació de la reserva suposi un increment de les captures d'espècies comercials vulnerables per part de la flota d'arts menors.

De fet, el benefici més important serà gràcies a l'eliminació de la competència que fa la pesca submarina a la pesca professional artesanal, apuntada ja per Coll *et al.* (2004) i Grau *et al.* (2015) i històricament reivindicada pels pescadors artesanals de les Illes Balears.

Hi ha literatura científica que demostra aquesta competència directa. Per exemple, Lloret *et al.* (2008) han demostrat que, al cap de Creus, les captures dels pescadors submarins equivalien al 40% de les declarades pels pescadors professionals d'arts menors.

Rocklin *et al.* (2011) han demostrat, a un estudi fet a la Reserva Natural de les Boques de Bonifaci (Còrsega, França), que la prohibició de la pesca submarina ha provocat un benefici real per a la pesca artesanal, amb un increment del 60% de les captures dels pescadors d'arts menors, i que aquest increment s'ha produït tant en les espècies diana de la pesca submarina (un 100%) com en les que no ho són (un 15,5%).

Quant a la pesca recreativa, una activitat molt arrelada a l'illa d'Eivissa, a la zona d'estudi es practiquen les tres variants principals: des de terra, des d'embarcació i submarina. Les principals modalitats de pesca recreativa desenvolupades des de terra són el roquer, *surfcasting* i l'*spinning* i, des d'embarcació, la pesca del raor (entre setembre i desembre) la de curricà (setembre-novembre), calamar amb potera (tardor-hivern) i volantí roquer/serrans (tot l'any).

Pel que fa a la pesca recreativa de superfície, és probable que no es produeixin canvis significatius atès que les espècies preferents d'aquesta activitat (vaques, esparralls, raors, serrans, calamars, etc.) són espècies de cicle vital curt, amb una enorme capacitat natural per resistir la pressió pesquera i que la reducció d'esforç pesquer que es produirà amb la creació de la reserva es compensarà amb un increment de la pressió per part dels seus depredadors naturals (anfossos, déntols, caproigs, etc.) que sí que es veuran molt beneficiats. Cal recordar que (Cardona i Morales-Nin, 2013) les reserves marines són unes de les regulacions pesqueres més ben vistes pels pescadors d'esplai.

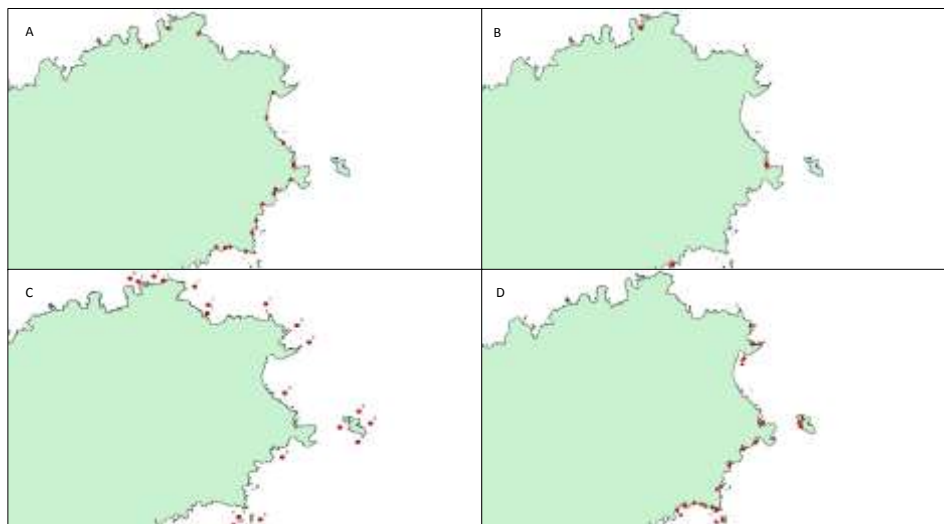

Figura 2. A: Punts on se situen les platges i cales més representatives de la zona del llevant d'Eivissa, B: Rampes habilitades per a barques transportades amb vehicles amb remolc, C: Punts de busseig de les diferents escoles de busseig de la zona, D: Punt on s'han observat embarcacions fondejades. Font: Box et al., 2017

Pel que fa al busseig recreatiu, ja és una activitat important a la zona, tot i que amb la creació de la reserva i la previsió que la biomassa de peixos es multiplicarà per un factor x3 o x4 a partir del tercer any de la declaració, cal suposar que experimentarà una notable expansió. L'experiència i també els estudis de seguiment (veure Brotons, 2013; López-Ornat *et al.*, 2014b) o estudis generals (Sala *et al.*, 2013) han posat de manifest que el busseig turístic és una de les activitats econòmiques que més profit treu a les reserves marines, sense implicar una explotació directa de la fauna marina. A les Balears el busseig és una activitat en clar augment durant els darrers anys i uns dels principals beneficiats de la creació de reserves marines. S'ha identificat un total de 5 centres de busseig a la zona situades a Portinatx, cala Martina, port de Santa Eulària, cala Llonga i cala Pada. També s'han identificats molts dels punts habituals d'immersions d'aquests centres de busseig, 20 dels quals ja estan ubicats dins de la futura reserva marina.

c. **Sobre la zona de Reserva Integral.**

La zona proposta com a reserva integral és l'entorn de la llosa des Figuerol i fins al límit de la reserva marina amb les aigües exteriors. Els fons d'aquesta zona destaquen per la seva gran heterogeneïtat, i es poden trobar blocs rocosos de tota mida, fons de roca homogènia amb algues fotòfiles i praderies de *Posidonia oceanica*. La secció superior d'aquests hàbitats és un lloc excel·lent per al reclutament i/o l'assentament d'una bona part de les espècies típicament litorals com els *Diplodus* spp, làbrids, serrànids, etc. (Garcia-Rubies i Macpherson 1995). A

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

més, els hàbitats de la llosa des Figueral estan connectats amb l'illa de Tagomago i ses Formigues per passadissos rocosos que asseguruen una continuïtat d'hàbitat i l'intercanvi de peixos amb les zones veïnes (Roberts *et al.*, 2003). Així mateix, a la part nord de la llosa des Figueral s'assoleixen grans fondàries, necessàries per a la presència d'exemplars de gran mida d'espècies vulnerables a la pesca, en especial anfossos (Reñones *et al.*, 2012). Aquestes característiques la fan idònia per declarar-hi una reserva integral que serveixi per exportar (*spillover*) tant juvenils com ous i larves.

d. Sobre la Comissió de Seguiment.

Pel que fa a la composició de la comissió de seguiment de la reserva marina, i considerant que l'article 8.7 de la Llei 6/2013 indica que a la comissió de seguiment "han d'estar representades totes les administracions, entitats i organitzacions que estiguin vinculades al món de la pesca", es dóna una presència preferent de les organitzacions i administracions pesqueres (Govern de les Illes Balears, Consell Insular d'Eivissa, pescadors professionals i d'esplai), però també, i com a totes les reserves marines de les Illes Balears, a la resta d'administracions i sectors interessats (bussejadors, club nàutic, ajuntaments de la zona, científics, organitzacions de conservació de la naturalesa, etc).

2.d. Resultats esperats.

Com ja ha passat a altres reserves (Brotons, 2013, López-Ornat *et al.*, 2014a i 2014b) és previsible que els canvis a la reserva suposin un increment de les captures d'espècies comercials vulnerables per part de la flota d'arts menors. Pel que fa a la pesca recreativa de superfície, és probable que no es produeixin canvis significatius atès que les espècies preferents d'aquesta activitat (vaques, esparralls, raors, serrans, calamars, etc.) són espècies de cicle vital curt, amb una enorme capacitat natural per resistir la pressió pesquera i que la reducció d'esforç pesquer que es produirà amb la creació de la reserva es compensarà amb un increment de la pressió per part dels seus depredadors naturals (anfossos, déntols, caproigs, etc.) que sí que es veuran molt beneficiats. Cal recordar que (Cardona i Morales-Nin, 2013) les reserves marines són unes de les regulacions pesqueres més ben vistes pels pescadors d'esplai.

Pel que fa al busseig, l'experiència i també els estudis de seguiment (veure Brotons, 2013; López-Ornat *et al.*, 2014a i 2014b) o estudis generals (Sala *et al.*, 2013) han posat de manifest que el busseig turístic és una de les activitats econòmiques que més profit ha tret a les reserves marines, sense implicar una

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

explotació directa de la fauna marina. A la propera Reserva Marina dels Freus ja hi ha una significativa activitat de busseig, de manera que és probable que s'incrementi notablement l'activitat als punts de busseig existents a la costa nord-est d'Eivissa - Tagomago.

Per tot això, la norma s'adequa totalment als fins perseguits.

III.- PROPOSTA SOBRE AUDIÈNCIA, PARTICIPACIÓ I INFORMACIÓ PÚBLICA

Hem de tenir en compte que els destinataris de la present norma es troben a priori determinats ja que afecta a les següents col·lectivitats:

- 1.- Federació Balear de Confraries de Pescadors.
- 2.- Altres organitzacions professionals pesqueres afectades per la reserva: Confraria de Pescadors d'Eivissa, Confraria de Pescadors de Sant Antoni de Portmany.
- 3.- Institucions científiques: Institut Espanyol d'Oceanografia, Institut Mediterrani d'Estudis Avançats (CSIC-UIB) i Institut d'Estudis Eivissencs.
- 4.- Organitzacions representatives de la pesca recreativa i esportiva: Federació Balear de Pesca i Càsting, Federació Balear d'Activitats Subaquàtiques, Asociación Balear de Pesca de Recreo Albacora, Associació Mallorquina de Pesca Marítima Recreativa Responsable, IFSUA, Club Nàutic Santa Eulàlia.
- 5.- Associacions de conservació de la Naturalesa: GEN-GOB Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa d'Eivissa, Oceana, WWF España, Societat d'Història Natural de Balears, Asociación ONDINE.
- 6.- Centres de Busseig: Associació de Centres de Busseig de Mallorca, Orcasub Ibiza, Punta Dive SCP, Scuba Ibiza.
- 7.- Capitania Marítima d'Eivissa/Formentera.
- 8.- Administració Perifèrica de l'Estat.
- 9.- Secretaria General de Pesca, MAPAMA.
- 10.- Conselleries del Govern de les Illes Balears.
- 11.- Consell de Mallorca, Consell Insular de Menorca, Consell Insular d'Eivissa i Consell Insular de Formentera.
- 12.- Ajuntaments afectats: Ajuntament de Santa Eulària del Riu i de Sant Joan de Labritja.

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

Per tant, es donarà audiència a cada un d'aquests col·lectius per un termini de 15 dies en els termes que es preveu a la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears.

A més, tenint en compte que pot haver ciutadans que es puguin veure afectats per la regulació que es proposa, es durà a terme el tràmit d'informació pública previst a l'article 44 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears.

IV.- PROPOSTA SOBRE INTERVENCIONS D'ENS TERRITORIALS

Tenint en compte que la disposició afecta directament a matèries de competència del Consell Insular de Eivissa, es considera necessari complir amb el tràmit previst a l'article 45 de la Llei del Govern de les Illes Balears, relatiu a la seva intervenció en el procediment.

Palma, 19 de març de 2018

El cap del Servei de Recursos Marins

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

Annex 1. Bibliografia citada a l'informe.

- Anònim, 2017. *Plan de Gestión de la Red Natura 2000 "Illots del Llevant d'Eivissa"*. Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca. 104 pp.
- Box, A., Barceló, C. i Sobrado, F., 2017. *Proposta per a la creació d'una reserva marina d'interès pesquer a la costa nord-est d'Eivissa (Tagomago)*. Departament de Medi Ambient, Medi Rural i Marí, Consell Insular d'Eivissa. 157 pp.
- Brotons, J.M., 2013. *Memòria del "Servei per a la determinació de nous indicadors de sostenibilitat a les reserves marines"*. FEP 311NBAL00002. Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori - TRAGSATEC, 119 pp.
- Cardona, F. i Morales-Nin, B., 2013. Anglers' perceptions of recreational fisheries and fisheries management in Mallorca. *Ocean & Coastal Management*, 82: 146-150.
- Coll, J., Linde, M., Garcia-Rubies, A., Riera, F. i Grau, A.M., 2004. Spear fishing in the Balearic Islands (West central Mediterranean): species affected and catch evolution during the period 1975-2001. *Fisheries Research*, 70: 97-111.
- Coll, J., Garcia-Rubies, A., Morey, G., Reñones, O., Álvarez-Berastegui, D., Navarro, O. i Grau, A.M., 2013. Using no-take marine reserves as a tool for evaluating rocky-reef fish resources in the western Mediterranean. *ICES Journal of Marine Science*, doi. 10.1093/icesjms/fst025.
- Garcia-Rubies, A. i Macpherson, E, 1995. Substrate use and temporal pattern of recruitment in juvenile fishes of the Mediterranean littoral. *Mar. Biol.*, 124(1): 35-42
- Grau, A.M., Mayol, J., Oliver, J., Riera, F i Riera, M.I., 2015. *Llibre Vermell dels Peixos de les Illes Balears*. Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca.
- Lloret, J., Zaragoza, N., Caballero, D., Font, T., Casadevall, M. i Riera, V., 2008. Spearfishing pressure on fishy communities in rocky coastal habitats in a Mediterranean marine protected area. *Fisheries Research*, 94: 84-91.
- López-Ornat, A., Atauri, J.A. i Múgica, M., 2014a. *Beneficios sociales y ambientales de las reservas marinas. Caso de estudio: Reserva marina de Cabo de Gata-Níjar*. Fundación Fernando González Bernáldez, 2014: 13 pp
- López-Ornat, A., Atauri, J.A. i Múgica, M., 2014b. *Beneficios sociales y ambientales de las reservas marinas. Caso de estudio: Reserva marina de Cabo de Palos-islas Hormigas*. Fundación Fernando González Bernáldez, 2014: 13 pp
- Morey, G., Coll, J., Navarro, O. i A.M. Grau. 2016. *La Reserva Marina dels Freus d'Eivissa i Formentera. Seguiment de les espècies íctiques vulnerables sobre substrat rocós*. Octubre de 2016.
- Reñones, O., Álvarez-Berastegui, D., Coll, J., Morey, G., Navarro, O., Rueda, L., Grau, A., Stobart, B., Díaz, D., Box, A., Deudero, S., Grau, A.M. i Goñi, R. 2012.

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
PESCA I MEDI MARÍ

*Identificación del patrón de movimientos y factores ambientales que determinan la distribución espacial del mero *Epinephelus marginatus* en el Parque Nacional Marítimo-Terrestre del Archipiélago de Cabrera: aplicaciones para su conservación.* pp: 407-430. En: Proyectos de Investigación en parques nacionales: 2008-2011 (L. Ramírez i B. Asensio, eds.).

Roberts, C.M., Andelman, S., Branch, G., Bustamante, R. H., Castilla, J.C., Dugan, J., Halpern, K.D., Lafferty, H., Leslie, J., Lubchenco, D., Mcardle, H.P., Possingham, M., Ruckelhaus i Warner, R.P., 2003. Ecological criteria for evaluating candidate sites for marine reserves. *Ecological applications*, 13 (1) Suppl.: 199-214

Rocklin, D., Tomasini, J.-A., Culioli, J.-M., Pelletier, D. i Mouillot, D., 2011. Spearfish regulation benefits artisanal fisheries: The ReGS Indicator and its application to a multiple-use Mediterranean Marine Protected Area. *PLoS ONE*, 9/e23820: 11 pp.

Sala, E., Costello, C., Dougherty, D., Heal, G., Kelleher, K., Murray, J.H., Rosenberg, A.A. i Sumaila, R., 2013. A General Business Model for Marine Reserves. *PLOS One*, 2013, 8(4): 9 pp.